

Er Islam sandheden?

Af Carsten Ploug Olsen

- Der er ingen anden gud end Gud (Allah) og Muhammed er Hans profet; den islamiske trosbekendelse (shahadah)

Jeg vil her forsøge at give en fair og loyal bestemmelse af hvad religionen Islam er eller kan være, og derefter søge guddommelig oplysning om, hvorvidt denne religion er sandheden eller ej.

For det første må vi skelne mellem de to hovedretninger indenfor Islam: *Shia* og *Sunni*.

1. *Shia*

Forskellen mellem shia og sunni islam opfatter jeg primært som værende af politisk og ikke egentlig religiøs art. Splittelsen opstod over spørgsmålet om, hvem der ved Muhammeds død var hans retmæssige efterfølger. Shia muslimer mener, at *Ali ibn Abi Talib* var udpeget af Muhammed selv som sin arvtager, mens sunni muslimer mener, at Muhammed ikke udtrykkeligt udpegede den næste leder, kalif, men at det var op til det muslimske fællesskab at vælge hans efterfølger.

2. *Sunni*

Jeg mener, at *Sunni-Islam* på en kort formel kan bestemmes som

- den anstrengelse eller kamp, *jihad*, hvormed den troende søger at vandre den vej til Gud, *sharia*, som er givet gennem *Koranen* og profetens sædvane, *sunnah* (overleveret gennem *hadith* og *Sira*; beretninger om hvad profeten Muhammed sagde og gjorde i bestemte situationer og egentlige *Muhammed-biografier*). Vejen starter med trosbekendelsen, hvor den troende underkaster sig Gud (Allah), og fortsætter livet ud med bøn, almisse, faste under Ramadan og pilgrimsfærd til Mekka, Islams fem søjler.

Men der er flere elementer i den troendes vej til Gud ifølge sunni Islam, og derfor vil jeg i det følgende prøve at bestemme hvad denne vej - givet gennem koranen og sunnah - nærmere består i.

Da jeg ikke kan læse eller generelt forstå arabisk, benytter jeg Ellen Wulffs danske oversættelse af Koranen (forlaget Vandkunsten, 2006), som bygger på den egyptiske standardudgave fra 1924, den engelske sektion af sunnah.com samt andre online-ressourcer (blå Wikipedia).

2.1. Vejen ifølge koranen

Led os ad den lige vej!

*Vejen, der følges af dem, som Du viser nåde;
ikke den, der følges af dem, som vreden rammer,
eller af de vildfarne.*

(Sura et, *al-Fatiha*)

Det centrale i Koranens budskab er tro på og lydighed mod Gud og tro på den retledning Han giver gennem skriften og at underkaste sig Gud og fx give almisse og holde bøn. Koranen er den sidste og endelige åbenbaring fra Gud. Andre har før overbragt Guds åbenbaring, men disse overleveringer er med tiden blevet forvansket. Derfor er koranen nødvendig som en sidste og endelig korrektion og retledning for de troende og derfor kaldes *Muhammed* også profeternes segl; dvs den sidste i en lang række af profeter (fx *Moses* og *Jesus*).

De der tror og underkaster sig Gud frelses, de vantro som nægter at bøje sig fortabes. Derved ligner Islam Kristendommen, i hvert fald den evangelisk-lutherske kristendom, som hævder frelse ved tro.

Da Islam således opholder det centrale valg: At tro på og underkaste sig Gud eller ej, hvorpå følger frelse eller fortabelse, kaldes Muhammed også en overbringer af et godt budskab og en tydelig advarer, og derfor er trosbekendelsen central for vejen til Gud.

Spørgsmålet om underkastelse og tro er i Koranen en gennemgående og stadig og direkte tiltale af ethvert menneske, og ligesom i en vis forståelse af kristendommen (se vml-ploug.blogspot.com; indlægget "Ordets tveæggede sværd. Om kristendom") er ordet, budskabet, Koranen et skarpt tveægget sværd, der skiller Gud fra Satan (Iblis), frelse fra fortabelse, lys fra mørke og liv fra død, den er Guds ord, en del af *Skriftens Moder*, og som sådan hellig og ukrænkelig. Man kan ikke skille noget ud fra åbenbaringen og sige, dette tror vi på, dette ikke. Koranen må tros og følges i sin helhed.

Dette er ethvert menneske forpligtet på, og derpå skal vi frelses eller fordømmes når vi engang vender tilbage til vores Skaber og på *Dommens Dag* bringes til *Haven med rindende floder* eller kastes i *Ilden*.

Gud har til tro, lydighed og underkastelse ved skabelsen bredt verden ud som et tæppe for mennesker, fuld af Hans tegn som vi kan tyde hvis vi er forstandige, Han har nedsendt retledningen i sin endelige og uforfalskede version, og Han vil ved tidernes ende igen folde verden sammen. Enhver vil da høste den gode eller onde sæd vi har sået, og således er Gud retfærdig, barmhjertig, tilgivende og nådig.

Tro, lydighed og underkastelse er den vej, Koranen anviser til Gud. På det skal vi frelses eller fortabes.

2.2. Vejen ifølge sunnah

Hadith og Sira - beretninger om hvad profeten sagde eller gjorde i en bestemt situation og egentlige biografier over Muhammeds liv - er meget omfattende. Alene *Sahih al-Bukharis* autoritative hadith-samling rummer over 7500 hadith fordelt på 97 bøger. Jeg har kun snuset til de forskellige samlinger og kun læst en moderne biografi bygget over *ibn-Ishaqs værk, Sirat rasul Allah (Historien om Guds profets liv)*, der skulle være den første biografi af mange, der er skrevet i tidens løb.

Men alligevel kan jeg - da hadith og sira - tilsammen sunnah - rummer regler og beretninger om stort set ethvert menneskeligt anliggende og enhver situation - ægteskab, mad, handel, bøn, renselse, straf for lovovertrædelse osv osv - sige, at

- vejen ifølge sunnah er at følge eller søge at følge profetens eksempel i et og alt, idet Muhammed regnes for et forbillede for al menneskelig aktivitet og liv og forhold til Gud.

Deri ligner islam kristendommen, der af nogle opfattes som viljen til at gå i Jesu fodspor og søge at følge hans eksempel.

3. Hvad siger den Almægtige Gud?

Men - er alt dette sandheden? Når jeg spørger Gud om det - idet jeg begrænser spørgsmålet til den her skitserede opfattelse af Islam og erkender at der findes og kan findes andre opfattelser - er svaret:

Nej!

Ingen skal fordømmes, hverken troende eller ikke-troende, ingen skal fortabes, der er intet at være bange for! Frelsen er ikke for de få, men for alle, uanset tro eller ikke-tro.

Og jeg tilføjer for egen regning et principielt argument mod tanken om al sandhed åbenbaret for mennesker, fx gennem Islam, kristendommen eller mit eget ståsted, *Vandrer mod Lyset*:

Hvis al sandhed åbenbares og kunne åbenbares for os mennesker, ville vi blive lig Gud i alvidenhed.

Og det vil vel intet menneske påstå om sig selv.

Ingen tro er den eneste saliggørende, enhver tro er at ligne med forskellige veje, der i sidste ende alle fører til Gud; således vil den alvorligt troende muslim finde sin vej, ligesom den troende kristne og den der tror på andre religioner vil det.

Hvis vi dømmes og fordømmer hinanden for vores tro eller ikke-tro, sinker vi hver vores vej til den Almægtige. Ingen har patent på sandheden, og den vej vi hver især vælger i tro og i håb, den vej er den korteste og rigtige og den fører til målet!

Derfor er der intet guddommeligt mandat til at skænde og brænde og ødelægge mennesker og menneskers liv og verden og hele lande i den Højestes Navn.

Som brødre og søstre skulle vil gå og leve side om side i tolerance, kærlighed og fred. For kærlighed er eller burde være al religion og tros inderste kerne og højeste mål!

Cpo; 2019